

A decorative border in blue ink on a white background. It features a repeating pattern of stylized flowers and leaves. The flowers have five petals and a central dot. The leaves are elongated and pointed. The border is composed of two main sections: a top section with flowers and leaves curving upwards, and a bottom section with flowers and leaves curving downwards. The background within the border is filled with a fine, cross-hatched pattern.

Ганна Гавицька

Незабудьки

вірші
для дітей

ІВАННА САВИЦЬКА

НЕЗАБУДЬКИ

ВІРШІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Мистецьке оформлення
ОЛЕНИ В.-ВОЙТОВИЧ



ФИЛАДЕЛФІЯ — НЬЮ ЙОРК

1959

IWANNA SAWYCKY

FORGET-ME-NOT

Children's Poems in Ukrainian

Copyright by Iwanna Sawycky

МОЛИТВА УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ

Під Твій покров, Пречиста Мати,
Ми прибігаємо всі враз.
Небесних ласк і благодатей
Безцінний дар зішли на нас.

В чеснотах дай нам все тривати
Благословенна, Божа Мати.

Під Твій покров, о Мати Божа,
Ми горнемось у кожную мить.
Бо він нам завжди допоможе,
І від нещастя захистить.

Під тим покровом, діво - Мати
Дай нам маленьким виростати.

Під Твій покров і під опіку,
Пречиста Діво, нас прийми.
Ми просимо на боці ліку
Гаряче, щиро, із слізьми.

Під тим покровом, Діво - Мати,
Дай нам маленьким виростати.

Під Твій покров, о Вселаскава,
Прийми, Маріє, всіх дітей.
За те хай буде честь і слава
Твоєму серцю від людей!

В чеснотах дай нам все тривати
Благословенна, Божа Мати.



ДАЛЕКІЙ УКРАЇНІ
(збірна деклямація)

Вітчизно наша, рідна Україно
Покинута в воєнну хуртовину,
Хоч я Тебе у пам'яті не маю,
Але люблю всім серцем до без краю.
І лиш Тобі одній повік служити,
Для Тебе лиш трудитися і жити.

Всі: А зберегти чуття шляхетне й Боже
Хай нам Пречиста Діва допоможе!

Вітчизно наша горда, мужня й славна,
Ти славилась в боях уже віддавна!
Твої герої гинули за волю,
Шукали правди, здобували долю,
І хоч в ярмі, та духом Ти негнута.
І як же нам тепер Тебе забути!

Всі: А зберегти чуття шляхетне й Боже
Хай нам Пречиста Діва допоможе!



Хоч на чужині ми малі зростаєм,
І рідних піль не бачили й не знаєм,
Та пах квіток і золото пшениці,
Цілющий лік води із дна криниці,
Пташиний спів і сонця теплі паски —
Нам матінка змалює мов з казки.

Всі: А зберегти чуття шляхетне й Боже
Хай нам Пречиста Діва допоможе!

Вітчизно наша, рідна, люба Мати!
Ми хочемо Тобі серця віддати,
Плекати мову, пісню і звичаї.
Красу гаїв і шум степів безкраїх,
Трембіти звук і чар квіток з левади
Не проміняєм за чужі принади.

Всі: А зберегти чуття шляхетне й Боже
Хай нам Пречиста Діва допоможе!



СЕРЦЕ УКРАЇНИ

О Києве! Столице давня, світла!
Ти наша слава, плекана віками!
Твоя краса, що в давнину розквітла,
Подоптана варварськими ногами.

Печерська Лавра, пам'ятник Богдана,
І стародавній наш Собор Софії —
Там народилась правда довгожданна,
Світанок щастя, вольностей надії.

Дніпро — ріка веселкою сіяє,
Під Києвом бурхливі котить води;
Там повсякчас Тарасів дух ширяє,
Як символ правди, щастя і свободи.

Сади в квітках і чар васильків, м'яти,
І неба синь, і мова солов'їна! —
Чи є слова, щоб ними оспівати
Красу землі, що зветься Україна!

О Києве, столице многоцвітна!
Твоя любов до правди не загине,
Бо прийде час, що Воля знов розквітне
І заб'ється вільно серце України.



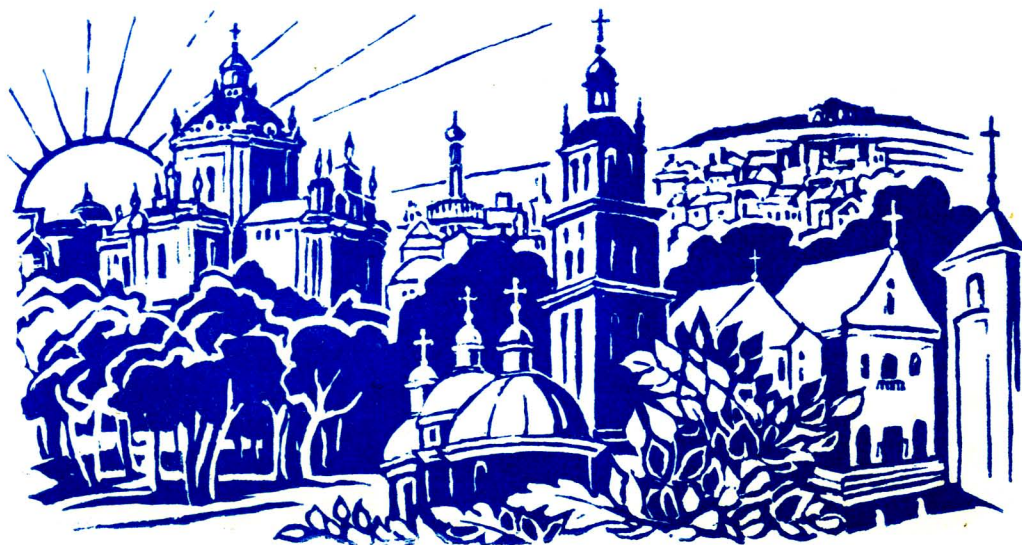
НАШ ЛЬВІВ

Наш рідний Львів, наш славний Львів,
Це город галицьких князів —
Він в листопадовому зриві
Засвідчував чуття правдиві.

На пісні бойової звук
Вхопили зброю сотні рук:
„Не буде кривди більш, не буде!“ —
Кричали молодечі груди.

Знялися гордо догори
Свободи вільні прапори,
І сонце золоті Воля
Нам рани гоїло і болі.

Кайдани впали навісні,
Дзвеніли радісні пісні,
І Воля нам зійшла паскава;
Героям Слава! Львову Слава!



УКРАЇНА

Україна, любі діти,
Край добра й краси,
Сонце там промінно світить
На поля й піси.
Річок скрізь прудких багато,
Знай, дитино, знай,
Україна наша рідна
Це чудовий край!

Україна, це біленькі
У садках хатки.
Ниви збіжжям золотенькі,
Пахнуть скрізь квітки,
І міста розлогі, чисті,
Знай, дитино, знай,
Україна наша рідна
Це чудовий край!

І хоч ворог лютий нині
Нашу землю взяв,
Знищив там церкви - святині,
Волю закував.
Встане Правда, встане Воля,
Знай, дитино, знай,
Україна наша рідна
Це чудовий край!



ЯК Я ВИРОСТУ

Як я виросту, матусю, —
Хочу бути моряком,
Зміряю морів красу всю
Міцно кованим судном.

Ні страху мені, ні стриму, —
Човне, човнику, пети!
Я судном своїм плистиму
Сміло просто до мети.

За хоробрість вийняткову
Дасть медалю капітан, —
Почеплю її святково
На моряцький мій нафтан.

І скажу до хлопців сміло:
„Україні весь мій труд,
Кожна думка, кожне діло,
Успіх, слава і сапют!“

Як я виросту, матусю, —
В світ простелиться мій шлях,
І розгорне знов красу всю
Чорноморський вільний стяг!



ЛЕТИТЬ ЛТАК

Летить літак
Високо так,
Летить, летить стрілою;
Ховається,
Вкривається
Хмаринкою густою.
Горять, блищать,
Гудуть, шумлять
Міцні його мотори;
Летить літак
Високо так
В незаймані простори . . .

Якби ж мені
Хоча б у сні
На той літак дістатись!
Неначе птах
У небесах
Буяти, не боятись . . .
І скажуть: — Як?
Та ти ж дівчак,
Рости. Коли охота —
Працюй, трудись,
Щодня учись,
Добудь ім'я пілота.

Тоді літай,
Тоді ширяй,
Кудю думка пине;
А успіх свій
Віддай якстій
На славу України!



МІЙ РІДНИЙ КРАЙ

Мій рідний край гнетуть окови,
Мій рідний край у боротьбі.
О, як же тут в ім'я любови
Вітчизні допомогти моїй?

І серце нищечком говорить:
„Учись, трудися кожний день,
Не забувай своєї мови,
Звичаїв рідних і пісень.”

Люби все те, що гарне й чисте,
І правду сміло обставай,
А Сонце Вогні променисте
Зогріє твій далекий край.”



ХИМЕРНИЙ БЕРЕЗЕНЬ

Химерний березень! —
Раз плаче, раз сміється;
Посипле дощиком, сніжечком прикрасить,
Несмілим сонечком крізь хмари обізветься,
Засмучених діток розвеселить.

Химерний березень!
З-під снігу квітка гляне,
А вітер їй: — „Не розцвітай, ще час.
Ось, щойно під на сонній річці тане,
Мороз-жартун ще всюди не погас.“

Химерний березень,
Та діти веселенькі,
Співає ось пташина гопосна.
Ще день, ще мить, на крипечках маленьких
Прилине тут усміхнена весна!



ПЕРШІ КВІТИ

Ось і провесна! Пора нам
На город заглянуть, діти!
Сніг стопився, а з-під нього
Вже сміються перші квіти.

Гляньте! Крокіс синьоокий
Розквітає в хуртовину,
А за ним тюльпан високий
Пробивається крізь глину.

Швидко зацвітуть нарцизи,
Забілють і конвалії,
Трошки згодом, ген городом
Рожевітимуть азалії.

Так у місті. Знов же в лісі
Вже цвітуть кругом підсніжни.
Верби в полі зеленіють,
Підсихають скрізь доріжки.

І співає пісню пташка
Про весняну перемогу.
Вся земля стоїть в обнові,
Дякує Творцеві — Богу.



ВЕСНА

Цвітуть квітки барвисті та пахучі,
Цвітуть навкруг, і в парку, і в саду,
Квітками вкриті ліс, поля і кручі,
Копише вітер травку молоду.

Ось пташечка безжурна, гопосна
Виспівує — весна, весна, весна!

Цвітуть квітки, і подихом весняним
Сліди снігу підсушує вітрець.
Дівчатонька із личеньком рум'яним
Гагілочку виводять і танець.

Ось пташечка безжурна, гопосна
Виспівує — весна, весна, весна!

Цвітуть квітки барвисто, різноцвітно,
Бузковим квітом пахнуть вже кущі,
Рясна верба гойдається привітно,
Гудуть на вишнях у саду хрущі.

Ось пташечка безжурна, гопосна
Виспівує — весна, весна, весна!



ВЕСНЯНА МУЗИКА

Ой, музика гарно грає,
Мило, звучно, дзвінко так,
Півник крилами махає
І дає оркестрі знак.
Вже м'явчить тоненько котик,
Грубим басом джміль гуде,
Хрущ бринить не без охоти,
А овечка; ме - ме - ме.
Качка квакає досхочу,
Песик гавкає й собі,
Жаба гопосно й охоче
„Раду радить“ у ставі.
Вже кує зозуля долю,
Сверщик грає у житах,
Пташечки цвірчать у полі,
А сороки на плотах.
Жайворонки вже співають
Ніжно, любо, від душі.
Ось шумлять і розмовляють
Осока та комиші.
Вже журчать гірські потоки,
Вже шумить зелений гай:
Доки ж спати, доки, доки?
Це вже травень, це вже май!
І несеться дзвінко всюди
Пісня мила, голосна,
Знов цвісти між нами буде
Сонцем збуджена весна.



ХРИСТОС ВОСКРЕС !

Христос воскрес! Співає вся природа,
Величний гімн несеться до небес.
Хоч Він помер — з любови до народа,
Із гробу встав, у величі воскрес.

Христос воскрес! Яка велична днина!
Яка любов і паска, і краса!
Віддав Господь улюбленого Сина,
Щоб людам всім відкрити небеса.

Христос воскрес! Радійте нині, діти!
Сповнилося найбільше із чудес.
Пропапа тьма, і сонце правди світить.
Христос воскрес! Воістину воскрес!



НАЙКРАЩА ПИСАНКА

Пише писанки бабуня,
Пише мама, пишу я.
А чия найкраща буде?
Я гадаю, що моя.

І бабуня так говорить,
Так і мама наже теж.
— Правда, таточку, — питаю?
Він відказує: — Авжеж!

Навіть котик щось муркоче,
Видряпавшись на вікно.
Певно, він сказати хоче,
Що заслуга тут його . . .

Бо на писанку барвисту
Лапку мокру він поклав,
І доріжку свіжу й чисту
Необачно попсував.

Пише писанки бабуня,
Пише мама, пишу я.
А чия найкраща буде?
Я гадаю, що моя.



МОЇЙ МАМІ

Люблю Тебе, Матусенько єдина,
Любов'ю щирою, як любить лиш дитина,
І Господа щоденно я молю,
Щоб зберігав Він Матінку мою.

Люблю Тебе, хоч, може, люба Ненько,
Непослухом раню Твоє серденько,
Що вражене, до болю давить груди.
Прости мені, Матусенько, забудь.

Прости мені, Ти вмієш все прощати
Ласкава, добра, терпелива Мати!
Ти янгол мій, що злинув просто з неба,
Люблю Тебе, — і більше спів не треба.



ТОБІ, О МАМО

Тобі, о Мамо, віршик цей складаю,
Тобі співаю радісних пісень,
В стрічки-рядки любов мою безкраю
Вплітаю, Мамо, в Твій великий день.

Бо знаю я, що спів Тобі не треба,
Вони минають, кануть в забуття.
Любов міцну, що лине просто з неба
Матусі любій жертвуймо щодня.

Любов таку, що родить тільки добрість,
Що вимагає вартісних прикмет:
Пошана, послух, пильність і хоробрість,
Ось запашний для Матінки букет.

В таких квітках краса не проминає,
Вона лікує мов цілющий лік.
Найкращий квіт, - сердець чуття безкрає
Матусі нашій жертвуймо повік.



ВАКАЦІЇ

Вже прийшло безжурне літо,
Веселіться любі діти,
Чемні, раді та веселі,
Їдьте дружньо на оселі.
Там зустрінуть вас привітно
Ліс і луки многоцвітні,
Для розваг і прохолоди
Зашумлять в потоках води.
Вже суніці на горбочку
Дозрівають там рядочком,
І грибів в гайку, нівроку,
Зародило цього року.
Сночить зайчик із діброви —
— Як же, діти, чи здорові?
Білка вибіжить із бору —
Привітати всю дітвору.
Пташечки почнуть співати
А метелики літати,
У ставочку-холодочку
Жабка сяде на листочку,
А спимак-ліньох щодуху
Шепне мишечці до вуха,
Що прийшло безжурне літо,
Що радіють наші діти,
І що чемні та веселі
Їдуть дружньо на оселі.



ПРИ ВАТРИ

Вже вечір тихенько приплинув до нас,
І промінь останній за пісом погас.
Вкруг ватри ясної сидять пластуни,
І пісня несеться крізь гай і пани.

Горять і мигочуть гілки із ялиць,
І жевріють очі усміхнених лиць.
А іскорки вітер усе, ах, усе
Високо, високо над хмари несе . . .

Ой, зоре вечірня, зійди, ах, зійди,
Ой, місяцю-князю, світи нам, світи.
Вкруг ватри ясної сидять пластуни,
І пісня несеться крізь гай і пани.

Поволі втихають слова та пісні,
І гаснуть та меркнуть іскристі вогні.
Пора на спочинок, та кожний із нас
Пильнуймо, щоб в серці вогонь не погас.



МИ МОЛОДІ

(МАРШЕВА ПІСНЯ, ВІДЗНАЧЕНА НА КОНКУРСІ
О. П. Д. Л. ПІД ГАСЛОМ АНДРІЯ ОЗАРЕВСЬКИЙ)

Ми молоді, і світ такий прекрасний,
Тож заспіваймо радісних пісень,
Ми молоді, в нас віра не погасне
У краще завтра, у свободи день.
Тож не гайнуймо марно юних літ,
До молодих наложити світ!

Ми молоді, і нас життя гартує,
Та й не страшні нам праця, ні труди.
Ми молоді, і серце наше чує,
Що Україна кличе нас туди.
Тож не гайнуймо марно юних літ,
До молодих наложити світ!

Ми молоді, ми діти України,
На прапорах в нас Тризуб, в серці Бог.
Вітчизну нашу двигнемо з руїни
І поведем до ясних перемог.
Тож не гайнуймо марно юних літ,
До молодих наложити світ!



ОТЧЕ НАШ

(ПІСНЯ - МОЛИТВА)

Отче наш, що світ в опіці весь держиш,
Створінням кожним дорожиш,
Що повен Ти любови вщерть
Бо сина дав за нас на смерть,
Надії, Отче, промінь дай,
Благослови наш рідний край.

Отче наш, землиця, сонце, небеса
Господні славлять чудеса.
Безмежна дяка від людей
Несеться щиро із грудей.
Надії, Отче, промінь дай,
Благослови наш рідний край.

Отче наш, в опіку нас своєю візьми,
Благаєм щиро із слізьми.
Діждати дай нам волі світ,
Славити Бога з рода в рід,
Надії, Отче, промінь дай,
Благослови наш рідний край.



НАШ САДОЧОК

Ой, який бо гарний наш садочок вліті!
Дозрівають сливи сонечком нагріті.
Груші золотенькі, ой, які ж добренькі!
Кращого садочка не знайти на світі.

Ой, які ж пахучі та розкішні квіти!
Сонечко їх гріє і колише вітер.
Прилетить раненько пташечка маленька,
Защебече мило; — добрий день вам, діти!



КВІТИ УКРАЇНИ

А у нашому садочку
Квітнуть квіти в хоподочку,
Матінка їх доглядає,
В кожний вечір підливає.

Ось стоїть мов на сторожі
Соняшник стрункий та гожий,
Рожа по драбинці пнеться,
Біля неї бджілка в'ється.

Під віконцем пахне м'ята
Оksamитна, пелехата,
І барвінок невеличкий —
На весілля для сестрички.

Незабудьок два рядочки
Насторожили листочки,
А на кущику в куточку
Пахнуть нитиці бузочку.

Хто лиш гляне, той зрадіє,
Сонечко крізь віти гріє.
Щастя в наш садочок лине,
Це ж бо квіти України!



ПРОЩАЙ ЛІТО

Вже вакації за нами.
Як же швидко час пройшов!
Ми й не зчулися, з книжками
В школу треба їхать знов.
Прощавайте, милі друзі,
Фармо, море і ліси,
Щебеті пташок у лузі,
Повні чару і краси.
Прощавайте, всі доріжки,
Всі смереки та дуби,
Золотенькі всі горішки,
І ожини і гриби.
Прощавай, бурхливе море,
Всі кораблики, лодки,
І мушель мінливих гори
І рибацькі всі вудки.
Будь здорова, люба фармо
Серед зелені сосон,
Там провів я не надармо
Довге літо, наче сон.
Прощавайте, всі довкола,
Прощавайте не на вік,
Нас до праці кличе школа,
До побачення за рік!



НА ПРОЩАННЯ

Ой, як сумно нам за бором,
Жаль прекрасних вечорів.
Тут пташки співали хором,
Вогник ватри ясно тлів.
Тут шуміла нам діброва,
Казку мовив тихий гай,
Тут серцям бальзам, обнова,
Тут ввижавсь далекий край.

Ой, як жаль піску, осепі,
Кожен з кимсь в гурті дружив,
Тут бо дні такі весепі,
Повні чару, повні див.
Тут дзвеніла рідна мова,
Наливався піснями гай,
Тут серцям бальзам, обнова,
Тут ввижався рідний край.

Плакати пластунам невільно.
Жар, що ватрою горів
Збережім у серці спільно,
І пташок безжурний спів,
Спогад про ліси, діброву,
Рідну пісню і звичай,
Все, що дасть душі обнову
Не забудь, — а пам'ятай!



ДО ПРАЦІ

Школа, школа, знову школа,
Знов науки довгий час.
Відпочинку вже доволі,
Час поклін віддати школі,
Ось вона скликає нас.

Всі найкращі гри, забави,
Всі безжурні, ясні дні,
Всі вони тоді лиш мипі,
Як заслужені й щасливі
Ті, що з працею в дружбі.

Тож до школи всі ідімо!
Праця — наш цілющий пік.
Кожний по своїй спроможі
Хай працює і лиш в Бозі
Починаймо знову рік.



ДО ШКОЛИ

Вже до школи, діти, час!
Книжка кличе, просить вас.
Затужили вже за вами
Пера, зшитки з олівцями,
І малий дзвінок охоче
Голосно дзвонити хоче.

Вже до школи, діти, час!
Сумно, пусто там без вас.
Невеселі стіни білі,
Кляси тужать опустілі,
І малий дзвінок охоче
Голосно дзвонити хоче.

Як же ж, діти, вже прийшли?
Відпочили, піросли?

— Відпочили, відпочили,
Радощів набрались, сили.
Затужили за книжками,
Перами та олівцями.
Всі веселі ми й здорові,
І до праці знов готові!



ПОКЛІН ПРАЦІ

Розкажи мені, о ненько,
Хто встає щодня раненько,
Не лінується, не спить,
Все кудись іде — біжить?

Сонце, — золотко моє,
Перше з всіх із сну встає.
Перш із всіх в росі прозорій
Миють личко ранні зорі.

Згодом пташечки малі
Вичаровують пісні.
Півник зраня біля хати
Закликає: — час вставати!

Перші рано, до зорі,
Схоплюються матері.
Варять, миють, порядкують,
Всім сніданок приготують.

Місто також вже не спить,
Там життя кругом кипить.
Дзвонить молочар пляшками,
Пахнуть пекарні хлібами,



Доставляти пошту й гроші
Вирушають листоноші.
Божий день благосповиться,
Працьовитому — не спиться!

А на фермі, ген, в природі,
Довго спати справді годі,
Там роботи повні руки,
На носу чекають пуни,

Збіжжя вже достигле гнеться,
Виноград соподкий веться,
Кури й гуси хочуть їсти,
Там життя кипить, мов в місті.

Тільки сонечко одне
Перше з всіх із сну встає.
Перш із всіх, в росі прозорій
Міють пичко ясні зорі.



НАША ГРУШЕЧКА

А у нашому садочку
Грушечка росте.
Сонечко щодня цілує
Гіллячко густе.

Сяде пташка на вершечок,
Сяде й полетить.
Часом мушка-жовтобрюшка
Тихо забренить.

Дощик листячко обмие
Струменем рясним.
Сонце висушить, зогріє
Подихом ясним.

Глянуть діти, а в садочку
Осінь гомінка.
Кожна грушечка достигла,
Жовта і м'яка.

Будуть дітям на всю зиму
Овочі смачні,
Щоб росли вони здорові,
Гарні та міцні.



ОСІНЬ

Летять листки пожовклі і зів'ялі,
Летять до ніг і сумно шелестять.
Затих гайок, і верби кучеряві
Пташиним співом вже не гомонять.

А ниточки ясні, срібноволосі
Шепочуть тихо — осінь, осінь...

Летять листки, і скрізь так непривітно...
Заснув ставок, і нивка вже не та,
Колишеться вітрець одноманітно,
І між стернею блудить самота.

А ниточки ясні, срібноволосі
Шепочуть тихо — осінь, осінь...

Летять листки, замовкли пташні хори,
А сонце все біжить кудись, біжить.
Ах літечко! Вернися до дівчорі
Хоч на часок, годинку, хоч на мить.

А ниточки ясні, срібноволосі
Шепочуть тихо — осінь, осінь...



ЗА ТИХ, ЩО ВПАЛИ

Кладовищем проходить Листопад,
Пожовкле листя по стежках розносить.
Сумних пісень виводити він рад,
Дощем-спізьми понад хрестами росить.

Навіщо сум, понурий Листопаде!
Ти свідок чину і боїв звитяжних.
Невже спльоза, що на могили впаде —
Це привітання для сильних, відважних?

О, ні! Не сліз і не зітхань бездільних
Потрібно тут. В могилах сплять герої!
Співайте днесь пісень дзвінких, весільних,
Про перемогу Волі пресвятої.

Співайте гімн бадьорий, повний віри,
Що недаремні жертви Листопада,
Що всі змагання, бої і офіри
Для поколінь майбутніх не пропадуть.

Пісень дзвінких співайте про їх чини,
Бо Листопад, то світла перемога!
Криваві жертви, це святі данини,
Що склала їх Вітчизна у стіп Бога!

Героям-Лицарям, поклін зпожїмс наш,
В священній тиші запалїм лямпадку,
І прокажїм молитву „Отче наш“
За тих, що впали, — на побожну згадку.



ЛИСТОПАД

Там, в моїм краю далекім,
Відлетіли вже пелеси,
Лиш високо ген у млі
Ще курличуть журавлі.

Край дороги, в чистім полі
Тужать-плачуть три тополі.
Між хрестами бродить вітер,
А напина ронить віти.

Там у сумерку безкраїм
Свічечка горить-папає...
Хтось шепоче молитви
За живих і за мертвих.

Хтось зболілими устами
Просить-вличе: „Будьте з нами,
Станьте разом в дружній ряд,
Вас взиває Листопад!“

Там, в моїм краю далекім
Відлетіли вже пелеси,
Лиш високо ген у млі
Ще курличуть журавлі.



НЕ ЖАЛЬ ВАМ

Не жаль вам, діточки, отих листків пожовклих,
Що по садку від вітру розбрились?
Не жаль пташат, що, втомлені, замовкли,
І не щебечуть мило, як колись?

Не жаль вам сонечка, що світить, і не гріє,
І тих квіток, що одцвіли давно?
Ось гляньте, вже дрібненький дощик сіє,
І мряковинне стелиться рядно.

Напевно жаль, та годі нудьгувати!
Минеться сум і прийдуть дні ясні.
Пташки пісень знов будуть нам співати,
І зацвітуть фіялки запашні.

Метелик-друг на квіт черешні злине,
В саду вишневім хрущик забринить.
Радіймо всі, земляця відпочине,
Обновиться і знову буде жить.



ПЕРШИЙ СНІГ

Летить сніжок біленький і пухнатий
Летить униз, не топиться, блистить,
Мов пташечки пурхнули діти з хати,
І кожне з них у підскаках біжить.

Летить сніжок біленький та іскристий,
Летить, летить мов в казці, мов у сні,
Позастеляв усе кругом дочиста,
Порозсилав зірок квітки ясні.

Летить сніжок, танок його легенький,
Летить-кружляє й стелиться до ніг.
Лунає сміх дитячий, веселенький,
— Нарешті сніг, нарешті перший сніг.



СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Нічка тиха, мерехтлива, спочиває світ у сні,
Лиш на небі зорі сяють, сріблом ткані і ясні.
Ось в таку блаженну тишу — світла й гамору ніде —
До дітвори у гостину гість з небес на світ іде.

Нічка тиха, таємнича, повна дива і чудес,
До дітвори в гості лине довгожданний гість з небес.
Буде радість, буде втіха, бо ж усякий пам'ятай,
За дітей цієї ночі не забуде Миколай.



МОЛИТВА ДО СВ. О. МИКОЛАЯ

Святий, небесний отче Микопаю,
До Тебе діти нині прибігають
І просять щиро: — Нас Ти не забудь,
І в ніч чудес з дарунками прибудь.

Хай повні ласк допоні чудотворні
Усіх сиріт опущених пригорнуть.
Всім тим, які без мами і без тата
Зішли найбільше ласк і благодатей.

Про тяжко хворих, Отче, пам'ятай,
Капікам силу і здоров'я дай,
А тим, що десь караються в неволі,
Потіху дай і полегши недолю.

А ми за себе просим небагато,
Бо в нас є мама і працює тато,
Один дарунок, Отче, всім подай,
Хай Воля злине в наш далекий край!



РІЗДВЯНИЙ СПОГАД

Палають-світяться вогні
І гомонить колядка,
Ввижається, немов у сні
Святочна, тепла згадка.

На землю лине білий сніг,
Такий ясний, пухнатий,
М'яким накривалом припіг
До сходів біля хати.

На небо вийшла вже зоря
Різдвяна, довгожданна.
Збирається кругом сім'я
Святково, гарно вбрана.

Дідух в світлиці вже стоїть
Пшеничний сніп соломи,
А на стопі просфора й мід, —
Такий ще свіжий спомин.



Дванадцять страв готових жде,
І пахне скрізь грибами,
Святочний спогад все і все
Летить, летить до Мами...

До тих безжурних, давніх свят,
Чи ж можна їх забути?
До молодости і коляд,
Яких вже не вернути...

Дзвінкі дитячі голоси
Виводять ось колядку,
А серце, спрагнене краси,
Голубить теплу згадку.



У ВИФЛЕЄМІ

У Вифлеємі, в стайні маленькій,
Пелени стелить Діва біленькі.
Стелить на сіні Божая Мати,
Буде Дитятку м'яко лежати.

А над вертепом, наче над раєм,
Ясна зірниця світлом сіяє,
Світить дорогу тим, хто Дитині
Почесть в покорі жертвує нині.

Ось три владики можливі, багаті,
Благословення просять в Маляти;
Молить опіки в Божого Сина
Пастир убогий, що на колінах.

Мати Дитятко всім серцем любить,
Йосиф колише, тупить, голубить.
Ось і овечки враз з віслучками
Гріють Ісуса, що біля Мамаи.



Копо вертепу, там, де Дитинка,
Пахне зелена, свіжа ялинка.
Щоб не було так сумно Дитяті,
Стала ялинка колядувати.

Ось із вершечка, де павутина,
Мушка співає „Дивна новина”.
Хором зозупьки дружньо взялися:
„Нині Адаме возвеселися.”

Пташка маленька теж прилетіла,
Колядувала щиро, як вміла,
І щебетала, славлячи Сина,
„У Вифлєсмі нині новина”.

Кажуть мурашки: „Та й ми не гірші,
Будем складати ноти і вірші;”
І вийшла справді гарна колядка:
„Новая радість” та для Дитятка.

Навіть і сірий зайчик-серденько
„Небо і земля” тягне тоненько,
Гомін веселий скрізь покотився,
Бог у вертепі нам народився.



СНІГОВИЙ ДІД

Степляться пухкі сніжинки,
Вже не видно ні стежинки,
Підождемо до обіда,
Снігового зліпим діда.

Швидко він готовий буде,
Аж здивуються всі люди,
І носатий, і кирпатий
Буде дід той біля хати.

Щоб наш дід не простудився,
Від морозу не трусився,
Ми його вберемо в свиту
Білу, теплу, сріблом шиту.

Та як сонечко пригріє,
Дід зіпріє і змаліє.
Швидко дідуса не стане,
Бо від сонця він розтане.



ПІД ЯЛИНКОЮ

Різдво, і гомоном перлистим
Колядки звуки гомонять.
Ялинки вогники іскристі
Папають, міняться, горять.

Тож обступім кругом ялину,
Хай світло зірки на верху,
З'єднає нас в одну родину,
Люблячу, щиру і міцну.

Світи, ялинко, поміж нами,
Любов'ю, радістю папай!
А звук колядки небесами
Хай полетить у рідний край!



З М І С Т :

- | | |
|-------------------------------|--------------------------------|
| 1. Молитва українських дітей. | 21. Наш садочок. |
| 2. Далекій Україні. | 22. Квіти України. |
| 3. Серце України. | 23. Прощай літо. |
| 4. Наш Львів. | 24. На прощання. |
| 5. Україна. | 25. До праці. |
| 6. Як я виросту. | 26. До школи. |
| 7. Летить літак. | 27. Поклін праці. |
| 8. Мій рідний край. | 28. Наша грушечка. |
| 9. Химерний березень. | 29. Осінь. |
| 10. Перші квіти. | 30. За тих, що впали. |
| 11. Весна. | 31. Листопад. |
| 12. Весняна музика. | 32. Не жаль вам. |
| 13. Христос Воскрес! | 33. Перший сніг. |
| 14. Найкраща писанка. | 34. Святий Миколай. |
| 15. Моїй Мамі. | 35. Молитва до св. о. Миколая. |
| 16. Тобі, о Мамо! | 36. Різдвяний спогад. |
| 17. Вакації. | 37. У Вифлеємі. |
| 18. При ватрі. | 38. Сніговий дід. |
| 19. Ми молоді. | 39. Під ялинкою. |
| 20. Отче наш. | |

